

mærksom paa, for at de Herrer fra den Side, som støttede Regjeringen, ikke skulle misforstaa Oversendelsen i Udvalg som et Løfte om Noget, der ikke kan ske, at Oversendelsen til Udvalg er en simpel Konsekvens af Oppositionens Politik. Vi negte aldrig at behandle en midlertidig Lov; men selvfølgelig negte vi bestemt at gaa ind paa nogen- somhelst midlertidig Lov, som godkjenner de provisoriske Foranstaltninger, den Politik, som er ført i de sidste Aar. Dermed skal jeg anbefale Forslagets Overgang til anden Behandling.

Thomsen: Da jeg ved tidligere tilsvarende Leiligheder har udtalt den Opfattelse, som mine Meningsfæller og jeg have vedrørende det Spørgsmaal, som nærmest ligger bagved det Forslag, der i Dag er til Forhandling, er det meget naturligt for mig at følge den Vej, som det ærede Medlem, der før mig havde Ordet, angav, men som han senere syntes mindre at følge, nemlig den, at gjøre sine Udtalelser derom saa korte som muligt. Jeg skal derfor lade Alt det ligge, som det ærede Medlem udtalte, og som nærmest vedrører Flertallets Standpunkt til forskjellige Tider og alle de tilsvarende gamle Skæder. Jeg skal kun ganske rolig ligesom han overlade denne Sag til den, som senere vil komme til at skrive Danmarks Historie. Det ærede Medlem udtalte, at hvad han fremførte, var sagt paa Oppositionens Vegne. Det er Noget, som jeg fuldstændig kan slutte mig til, idet det høie Thing vil vide fra mine tidligere Udtalelser, at mine Meningsfæller og jeg have en helt anden Opfattelse af Betydningen af det ved det private Initiativ her i Thinget indbragte Lovforslag, som er ligegyldende med det af Regjeringen udstedte Provisorium. Da det er Thinget tilstrækkelig bekendt, og jeg har motiveret det før, finder jeg for Tiden ikke Anledning til videre at udtale mig. Vor Opfattelse af det foreliggende Lovforslag, som her staar til Forhandling, er den samme som den høitærede Regjerings, og det er derfor i fuldstændig Konsekvens af vor Opfattelse, naar vi mene, at Indholdet af dette Lovforslag bør behandles paa sædvanlig Maade og undertages den Drøftelse i Udvalg, som ved andre Love finder Sted. Derfor vil jeg, naar Sagen er gaaet over til 2den Behandling, følge den Henvisning, som kom frem, da den sidste ærede Tale havde Ordet, nemlig en Henvisning til et Udvalg, hvilket jeg forudsætter bliver Finantsudvalget, og jeg vil derfor stemme derfor.

Berg: Jeg kan ikke slutte mig til de Forenedes Anbefaling, til de to ærede sidste Taleres Anbefaling, for at lade denne Sag gaa til Udvalg. Jeg er enig i den Anstuelse, at Folkethinget har Ret til at benytte sig af det private Initiativ ved Forelæggelsen af foreløbige Love, og at en Forkastelse af dem derfor maa anses for gyldig og burde anerkjendes af Alle. Nu er det jo imidlertid saa, at den ikke er faktisk eller retslig anerkjendt, idet Regjeringen staar med Flertal i Højesteret for den Anstuelse, at denne Forkastelse ikke er retsgyldig. Denne Anstuelse har Regjeringen givet Udtryk ved Forelæggelsen af nærværende Forslag. Den har givet den et meget tydeligt og uafviseligt Udtryk, men Forslaget modtages til Forhandling her, og jeg ser derfor ikke rettere, end at vi ved at lade denne Sag spadserere videre virkelig svække, ja rent fornegte vor tidligere Forkastelse. Efter Forkastelsen foreligger nemlig Regjeringens Paastand klart og tydelig bekræftet her, nemlig at denne Forkastelse er ugyldig, og naar vi paa denne Forbring lade denne Lov gaa videre, ser jeg ikke rettere, end at vi trods vore Motiveringer faktisk ved vor Afstemning anerkjender Regjeringens Opfattelse. Regjeringen siger, at hermed sker i Henhold til Grundlovens § 25 Forelæggelsen af den foreløbige Lov om Indtægt- og Udgiftsbevilling af 1ste April d. A., hvis Indhold er enslydende med ovenstaaende Lovforslag. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at den Fremgangsmaade, man har brugt i det sidste Par Aar, nemlig at lade dette Forslag gaa videre og hængjemme det og ikke afbryde Forhandlingerne, i Virkeligheden er en faktisk Fornegelse fra vor Side af vor egen Forkastelse. Jeg fastholder, at den Forkastelse, som Folkethinget har foretaget, er retsgyldig, og jeg vil ikke ved min Afstemning svække denne Grundregel om vor Forkastelses Betydning; men vi skulle ikke ved at modtage dette Forslag og lade det gaa videre svække dette. Vi kunne ikke stemme for et Regjeringsforslag, der begrunder saaledes som her den provisoriske Lov. Vi kunne ikke rive det Stykke af og sige, vi behandle blot Lovforslaget. Vi maa ikke se bort fra, fordi det er den Maade, hvorpaa de foreløbige Love fremlægges, at den nævnes i Motiverne og kun nævnes der; vi maa ikke se bort fra, at Regjeringen har forelagt sit Provisorium og viser derved tydelig og klart sin fra vor afvigende Opfattelse af Forkastelsen efter privat Initiativ. Og naar vi desuagtet høie os for denne Regjerings klart udtalte Forbring, have vi ved vor Af-